

עין משפט
נר מצוה

לו:

כירה פרק שלישי שבת

מסורת הש"ס

(א) על ע"י (ב) וז"ל טו: מילין ק"א (ג) וז"ל טו:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אחר רב שמאל כ"י יב"ד א"ר יוחנן כ"ה וי' מסתין עליה חמין שהוחמו כל צורכין והבשיל שבישיל כל צורכין צורכין יאפי' מלמסק:

לענין רש"י

רש"י (י"ד) וז"ל טו: מלמסק.

רבינו הגאון

אמר רב שמואל בר הוריה א"ר יוחנן כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משתיין עליה חמין שהוחמו כל צרכין והבשיל שבישיל כל צרכין וירקא כירה שריא שפיתא ב"י קירות אבל אם אין ב"י אלא שפיתא קריה איתא אסורא ואפילו מלמסק כ"י ויפה לו שמואל ואפי' רב ישימאל פליגי. וא"ר רב ישימאל רבי יוחנן לבי רב קריל רב יוחנן לבי רב ישימאל ולביתא כ"י יוחנן. ומה שאמר רב עקיבא ממישן לבי אשי אתון עבדו כ"י ושמואל דמקיביתון לבי ושמואל עבדו כ"י ושמואל. לא משום דהילכתא כוותיהו. אלא לעולם הילכתא כ"י יוחנן דשרי. אבל אתון דמיתנין איסורא כ"י ושמואל הווי ליה דברים המותרין ואחרים נהנו כ"י איסורא יא אתא רשא להתירן כפשיטתו. ודא דאמר רב יהודה מסתין כשבת שרי למיעבד ליה. פשיטתו היא. דא דאמר רב נחמן בר יצחק בעטק ויפסי לו אסור משטק ורע לו כותה. כללא דפולחא כל דאית ליה מיחא משטק ורע לו תא. בר סבבשילא וליפתא דאפי' דאית ליה מיחא משטק ויפה לו תא. כ"י. ה"א כללא דלברי רב ושמואל אמר. ולית הלכתא א"ר כ"י יוחנן דהא שטייה ר' עקיבא ממישן לבי אשי. לפדא דייסא ותברי מלמסק ורע לו מותר.

שמע מינה מצטמק ויפה לו מותר. פירש בקונטרס דאי האו מבשיל במלמסק ורע לו מאי אהא לאשמעין וקשה לר"י הא איתרין לאפקי מדריבי מאיר ורבי יהודה דאפרי בשאינה גרופה אפילו חמין דמלמסק ורע להם ועוד קשה כיון דהשטק ס"ד דמשום

שמע מינה מצטמק ויפה לו מותר שאני הבא דקטמה אי הכי מאי למימרא הובערה איצטריכא ליה מהו דתימא כיון דהובערה הדרא לה למילתא קמייתא קמשמע לן אמר רבה בר רב הנה אמר רבי יוחנן קטמה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכין ותבשיל שבישיל כל צורכין ואפי' גחלים של רותם ש"מ מצטמק ויפה לו מותר שאני הבא דקטמה אי הכי מאי למימרא הובערה איצטריכא ליה היינו הך גחלים של רותם איצטריכא ליה אמר רב ששת אמר ר' יוחנן כירה שהסיקה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכין ותבשיל שלא בישל כל צורכו עקר לא יחזיר עד שיגרוף או ער שיתן אפר קסבר מתניתין להחזיר וכן אבל לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום אמר רבא תרווייהו תננה לשהות תנינא אין נותנין את הפת בתוך התנור עם השיכה ולא חררה על גבי גחלים אלא כדי שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי להחזיר נמי תנינא בית הלל אומרים אף מחזירין ועד כאן לא קשרו בית הלל אלא בגרופה וקטומה אבל בשאינה גרופה וקטומה לא ורב ששת נמי דיוקא דמתני' קמ"ל אמר רב שמואל כ"י יהודה אמר רבי יוחנן כירה שהסיקה בגפת ובעצים משהין (ב) עליה תבשיל שבישיל כל צורכין וחמין שהוחמו כל צורכין ואפי' מצטמק ויפה לו אמר ליה ההוא מדרבנן לרב שמואל בר יהודה הא רב ושמואל דאמרי תרווייהו מצטמק ויפה לו אסור אמר ליה אמו לית אנא ידע דאמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר רב שמואל מצטמק ויפה לו אסור כי קאמינא לך לרבי יוחנן קאמינא אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי אתון דמוקריביתו לרב ושמואל עבדו כ"י ושמואל און נעביד כ"י יוחנן אמר ליה אביי לרב יוסף מהו לשהות אמר ליה הא רב יהודה משהו ליה ואכיל א"ל בר מיניה דרב יהודה דכיון דמסוכן הוא אפילו בשבת נמי שרי למעבד ליה לי ולך מאי אמר ליה בסורא משהו דהא רב נחמן בר יצחק מרי דעובדא הוה ומושהו ליה ואכיל אמר רב אשי קאימנא קמיה דרב הונא ושהו ליה כסא דהרסנא ואכל ולא ידענא אי משום דקסבר מצטמק ויפה לו מותר אי משום דכיון דאית ביה מיחא מצטמק ורע לו הוא אמר רב א' נחמן מצטמק ויפה לו אסור מצטמק ורע לו מותר כללא דמילתא כל דאית ביה מיחא מצטמק ורע לו לבר מתבשיל דליפתא דאף על גב דאית ביה מיחא מצטמק ויפה לו הוא והני מילי דאית ביה בשרא אבל לית ביה בשרא מצטמק ורע לו הוא וכי אית ביה בשרא נמי לא אמרן אלא דלא קבעי לה לאורחין אבל קבעי לה לאורחין מצטמק ורע לו לפדא דייסא ותברי מצטמק ורע להן בעו מיניה מרבי חייא בר אבא שכה

1 (א) ב מ"י פ"ג מהל' שבת הל' ד' סמ"ג לחין סה טושיע' לח' סמ"ג רנ"ג ספ"ק א'

מוסף רש"י

חררה. עונת נליפס. פיגוריה נלפי' וישי' י"ו. מרי דעובדא. ורי כמפסקי טוים. וחזירי י"ו.

תוס' ישנים

(א) לפי' הנשי' הכי רב"י ז"ל דלניח' רב' וכתול' קמור' דהא איהו טייה מתי' ליה ויבלי'. (ב) הנה אהא אסור להחזיר מ"ש מלמסק לקמן ודף מ"ו טמן חס' קמין של מים מנר המזויה שפסיג ליתן וסמ' אהא חס' שרי אפילו יד פולח' נ' וחס' כן אהא אסור גבשיל שבישיל כל צרכין ויפסי לו אלא ש"ך נמי שמואל ודף (ג) נמי להחזיר כל לא משפטיה אפילו נחון מוסף הל' נהיה שח' יתח' ח' כל היום לא תהיה יד פולח' י"ג

דאית ביה מיחא מצטמק ורע לו לבר מתבשיל דליפתא דאף על גב דאית ביה מיחא מצטמק ויפה לו הוא והני מילי דאית ביה בשרא אבל לית ביה בשרא מצטמק ורע לו הוא וכי אית ביה בשרא נמי לא אמרן אלא דלא קבעי לה לאורחין אבל קבעי לה לאורחין מצטמק ורע לו לפדא דייסא ותברי מצטמק ורע להן בעו מיניה מרבי חייא בר אבא שכה

פניה שפיר דמי ואין נראה לדיוק פשוט הוא דהא כיון דמנא עד שיקרמו פניה ממילא שמעין דקרמו פניה שרי ונראה לדיוק דמתנין דכירה אהא לאשמעין דלהחזיר תנן וחסורי מחסרה והכי קמני: **מ"ה** לשהות. באינה גרופה ולא בישל כל צרכין קבעי או במלמסק ויפה לו: שכה